

Parlen les dones

MONTSERRAT ABELLÓ

Parlen les dones,
la seva poesia
tendra i forta

Ben pocs s'aturen
a escoltar aquestes veus,
que, trasbalsades,
un nou llenguatge diuen
nascut al fons dels segles.

ABELLÓ, Montserrat (1998): *Dins l'esfera del temps*. Barcelona: Proa (Óssa menor).

Fèrtil

LAIA NOGUERA

Per a Montserrat Abelló,

Al bosc on hi ha la deu, tot és silenci.
Camina la poeta amb les mans buides,
pitjant amb gratitud la terra fèrtil.
Poeta són els arbres. Poeta són les ombres
i el sol que broda l'aire. Camina la poeta.
S'hi perd i s'hi retroba. Somia certitud.
I s'atansa a la deu, la deu que és mare.
Pren l'aigua amb les mans buides,
rebert amb gratitud la parla fèrtil.
I el gran silenci.

NOGUERA, Laia (2016): *Amor total*. Santa Coloma de Gramenet: La Garúa.